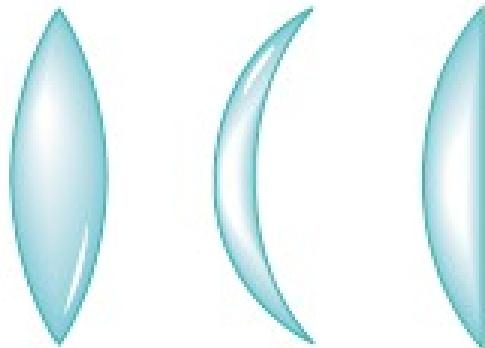
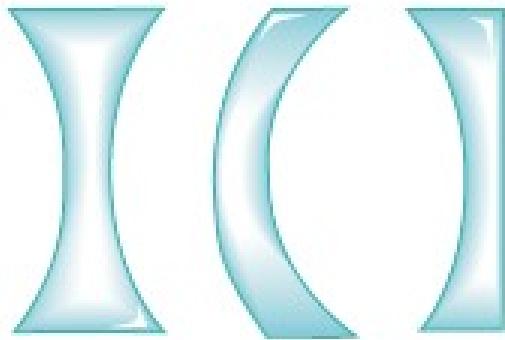

Що нового в Si, або внесок Смакули в розвиток фізики кристалів та метрології

Юрій Скоренький
афедра фізики Тернопільського
національного технічного університету
імені Івана Пулюя

(a)

Anti-reflective coatings

anti reflective coating

Пошук

Приблизна кількість результатів:
9 240 000 (0,37 сек.)

[Розширений пошук](#)

Усе

Більше

[AR Coating Measurement](#)

Рекламні посилання

www.filmetrics.com In seconds measure AR thickness, reflectance, and transmittance.

Інт

Ст
М

Ст
Кр

Усе

Більше

Alexander Smakula

По

Приблизна кількість результатів:
8 630 (0,31 сек.)

[Розширений](#)

Порада. [Шукайте результати вибраною мовою:](#)
[в меню Налаштування](#)

Інтернет

Сторінки українською
мовою

Сторінки з такої
країни: України

[Alexander Smakula - Wikipedia, the free encyclopedia](#) - [[Перекласти цю сторінку](#)]

Alexander Smakula (Ukrainian: Олександр Теодорович Смақула) (1900, Dobrovody, Austria-Hungary – 1973, Vienna, Austria) was an Austrian-Ukrainian painter and graphic artist. en.wikipedia.org/wiki/Alexander_Smakula - Кеш -

NONREFLECTING FILMS

1.17

In optical instruments like compound microscopes, compound lenses are employed. When light enters the optical system, about 4 % of the incident light is lost in single reflection. The rest gets transmitted. The loss is even more for multiple reflections. In a microscope composed of four lenses, 30 % of the incident light is reflected. Under certain intensity conditions, these losses are undesirable. Therefore, the loss of light due to reflection from an optical surface. To achieve this reduction, a thin transparent material having a proper thickness is deposited on the glass surface. This film is known as antireflection film, discovered by the German scientist Alexander Smakula.

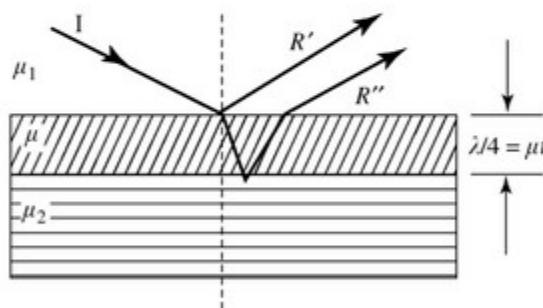

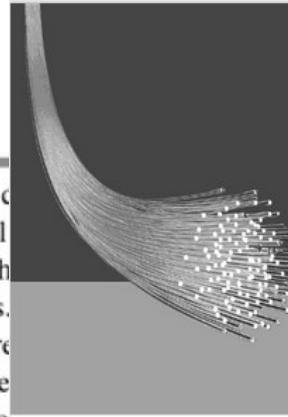
Fig. 1.21 Antireflection coating

For $\mu_1 = 1$ (air medium), $\mu_2 = 1.5$ (glass medium),

$$\frac{I_R}{I} = \left(\frac{1.5 - 1}{1.5 + 1} \right)^2 = 4\%$$

Therefore, 4% of the light intensity is wasted in reflection and 96% of the intensity gets transmitted.

MgF_2 (magnesium fluoride) is an appropriate material for coating. Its refractive index is 1.38, which lies between the refractive index of air and glass. If λ is the wavelength of light used and μ is the refractive index

Engineering Physics

Tata McGraw-Hill

Published by Tata McGraw Hill Education Private Limited,
7 West Patel Nagar, New Delhi 110 008

Engineering Physics, 1e

Copyright © 2010, by Tata McGraw Hill Education Private Limited

(1.65)

We make it visible.

search

ne

oductfinder

Corporate Information

| Home | News | Our Solutions | Products | Press Forum |

quality of the company's binoculars. In 1935, the Zeiss employee Alexander Smakula (1900–1983) invented the antireflective T-star coating (Carl Zeiss T*®) used to reduce the reflections on glass-to-air surfaces. In this way, the transmission of the binoculars was increased an astounding 50 %.

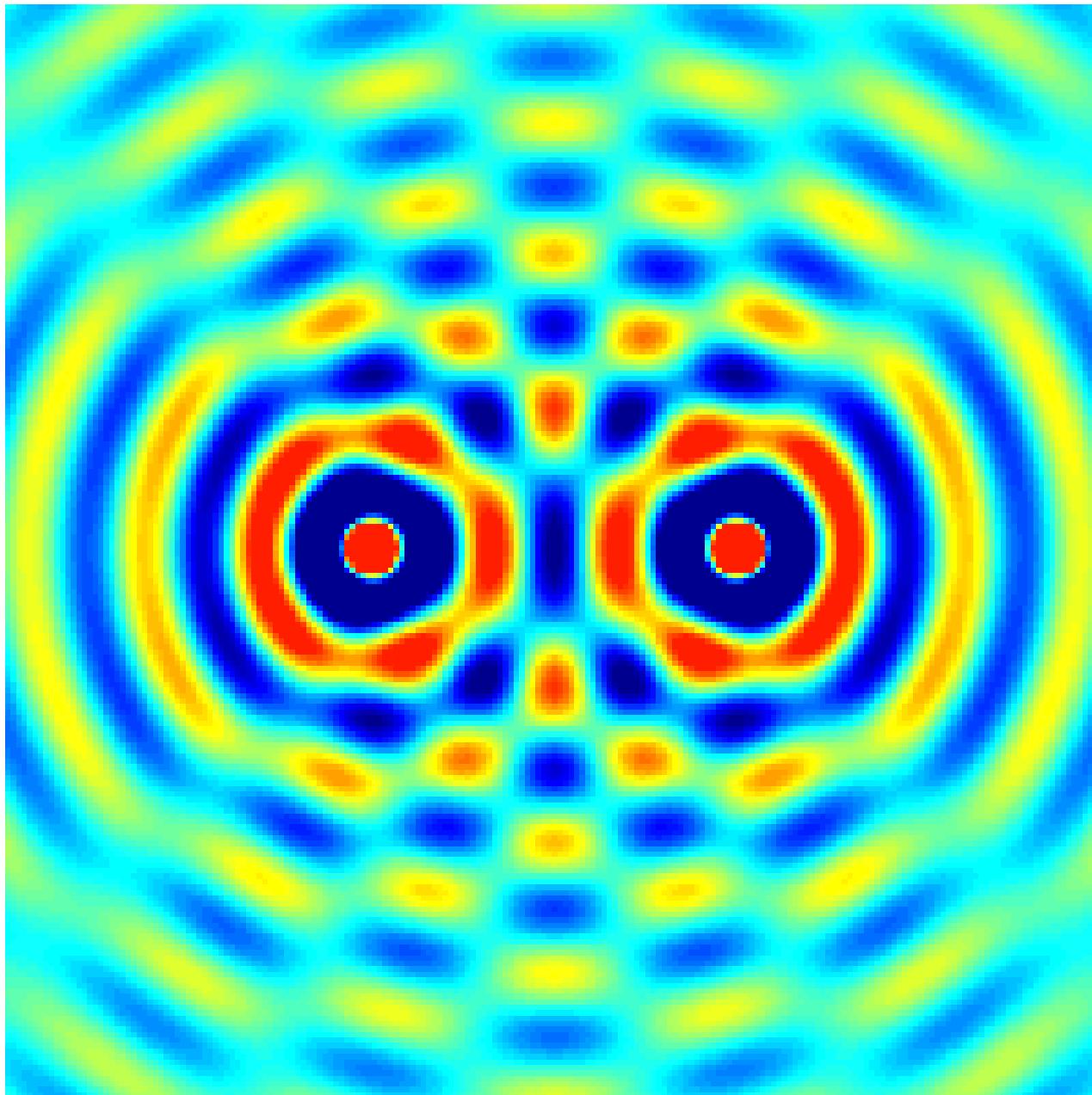
You can find the many other improvements and inventions which have made Carl Zeiss an innovative market leader for many decades under
→ [The History of Binoculars at Carl Zeiss.](#)

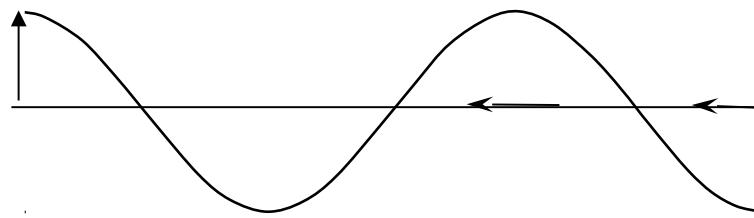
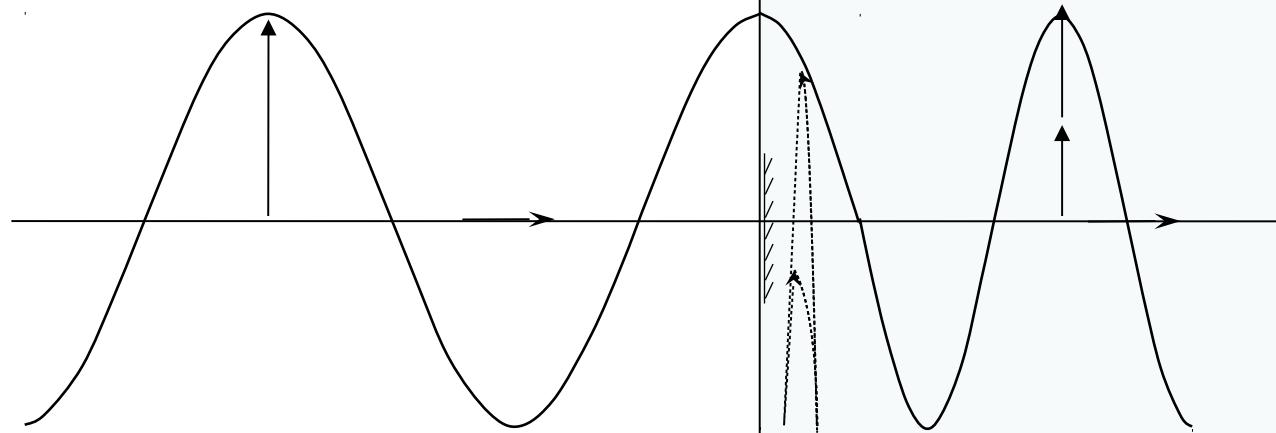

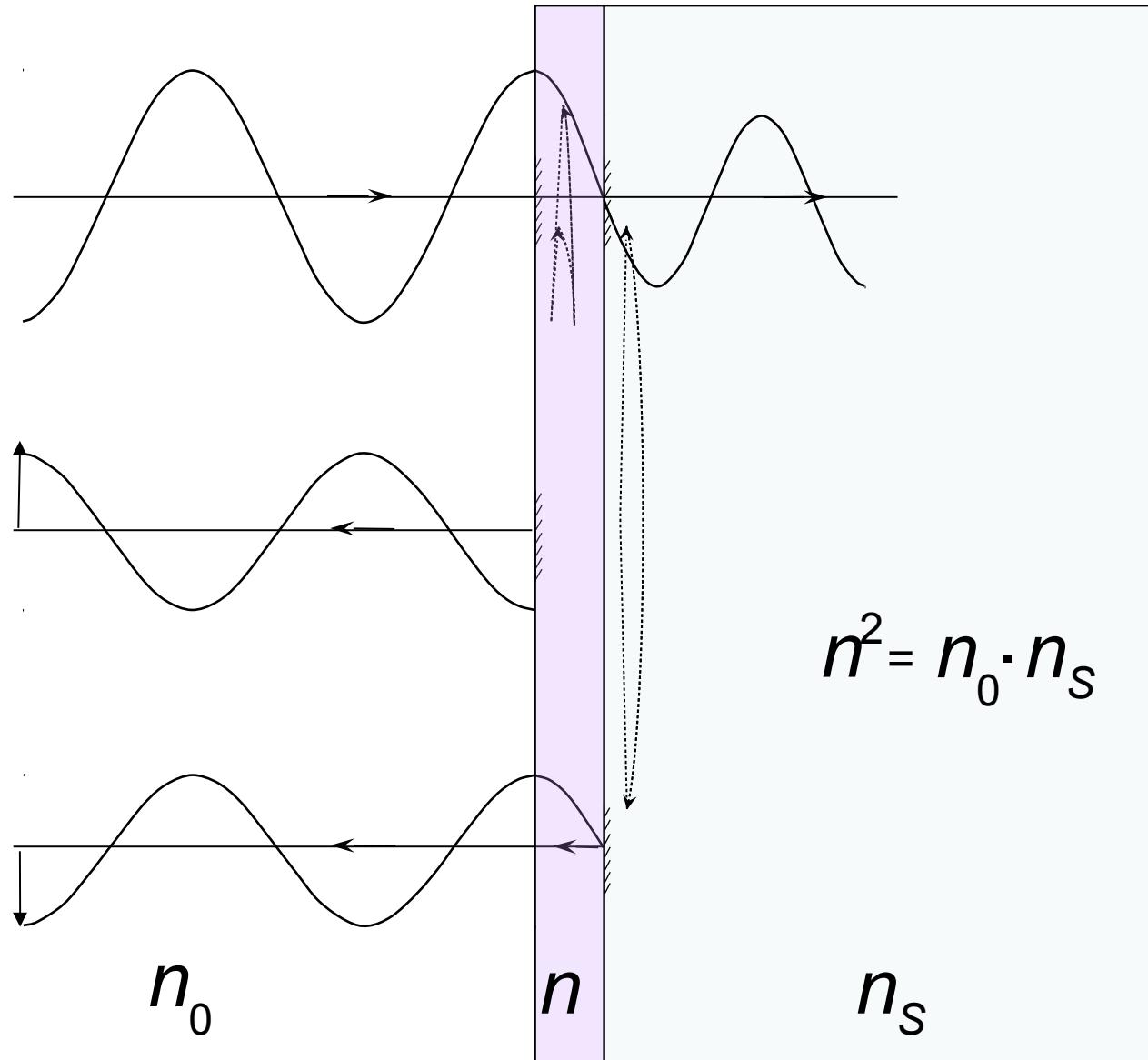
Eyepiece

Porro
prisms

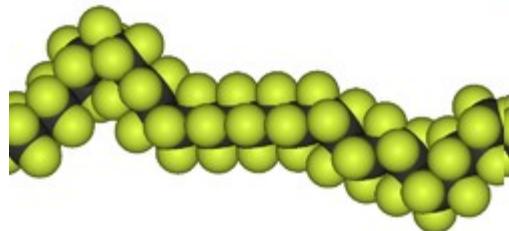
$$n^2 = n_0 \cdot n_s$$

Коефіцієнт відбивання

$$R = \left(\frac{n_0 - n_S}{n_0 + n_S} \right)^2$$

J.S. Rayleigh Proc. London Math. Soc.,
11 (1879) pp. 51-56

фторполімери

крон $n_0=1,52$

MgF_2 $n_S=1,38$

$-(\text{CH}_2\text{CHF})_n-$

polyvinylfluoride

$-(\text{C}_2\text{H}_2\text{F}_2)_n-$

polyvinylidene fluoride

$\text{C}_n\text{F}_{2n+2}$

polytetrafluoroethylene

silsesquioxane resin

$(\text{PhSiO}_{1.5}(3-x)/2(\text{OH})_x)_m\text{HSiO}_{1.5}(3-x)/2(\text{OH})_x)_n(\text{MeSiO}_{1.5}(3-x)/2(\text{OH})_x)_p$

← → ⌂ ⌂ European Patent Office [DE] https://worldwide.espacenet.com/publicationDetails/biblio?CC= DE ⌂ ⌂

Europäisches Patentamt
European Patent Office
Office européen des brevets

Espacenet

Patent search

Deutsch English

Change

◀ About Espacenet Other EPO online services ▾

Search Result list My patents list (0) Query history Settings Help

DE685767 (C)
Bibliographic data
Description
Claims
Mosaics
Original document
Cited documents
Citing documents
INPADOC legal status
INPADOC patent family

Quick help	-
→ What is meant by high quality text as facsimile?	
→ What does A1, A2, A3 and B stand for after a European publication number?	
→ What happens if I click on "In my patents list"?	

Bibliographic data: DE685767 (C) — 1939-12-23

In my patents list Report data error

Verfahren zur Erhoehung der Lichtdurchlaessigkeit optischer Teile durch Erniedrigung des Brechungsexponenten an den Grenzflaechen dieser optischen Teile

Page bookmark [DE685767 \(C\) - Verfahren zur Erhoehung der Lichtdurchlaessigkeit optischer Teile durch Erniedrigung des Brechungsexponenten an den Grenzflaechen dieser optischen Teile](#)

Inventor(s):

Applicant(s): ZEISS CARL FA ±

Classification: - international: [G02B1/113](#)

- cooperative: [G02B1/113](#)

Application number: DE1935Z022836D 19351101

Priority number(s): DE1935Z022836D 19351101

Bibliothek
Dts. Inv. Agentur

18 JAN 1940

DEUTSCHES REICH

AUSGEGEBEN AM
23. DEZEMBER 1939

REICHSPATENTAMT
PATENTSCHRIFT

Nr 685767

KLASSE 42h GRUPPE 1st

Z 22836 IX a/42 h

Firma Carl Zeiss in Jena

Verfahren zur Erhöhung der Lichtdurchlässigkeit optischer Teile durch Erniedrigung
des Brechungsexponenten an den Grenzflächen dieser optischen Teile

Patentiert im Deutschen Reiche vom 1. November 1935 ab

Patenterteilung bekanntgemacht am 30. November 1939

An jeder Grenze zwischen zwei Medien,
deren Brechungsexponenten verschieden sind,
tritt eine Reflexion des Lichtes auf. Das vom
ersten in das zweite Medium einfallende
5 Licht wird hierbei in einen das zweite Me-
dium durchsetzenden und in einen an der
Grenzfläche der beiden Medien reflektierten
Anteil aufgespalten. Das Verhältnis des
10 reflektierten Lichtes zum gesamten einfallen-
den Licht T nennt man den Reflexions-
faktor R . Das durchgelassene Licht ist dann

$$T_r = T \cdot (1 - R). \quad (1)$$

Um die Schwächung des einfallenden Licht-
15 strahes um den reflektierten Lichteanteil
möglichst zu verringern, um die Differenz
 $1 - R$ nicht zu klein werden zu lassen, sollte
also der reflektierte Lichteanteil R so klein wie
20 möglich sein. Bei senkrechtem Strahlenein-
fall, bei welchem unter sonst gleichen Bedin-
gungen der Reflexionsfaktor ein Minimum
erreicht, gilt für R die Formel von Fresnel:

$$R = \left(\frac{n - 1}{n + 1} \right)^2 \quad (2)$$

25 worin n der Brechungsexponent des dichteren
Mediums ist. Diese Formel gilt sowohl für
den Strahlengang aus Luft (oder Vakuum)
30 in das dichtere Medium als auch für den um-
gekehrten Strahlenverlauf.

Da nun Reflexion nicht nur an der Vor-
derfläche, sondern mit dem gleichen Betrag
auch an der Rückfläche jeder Linse eintritt,
da ferner kompliziertere optische Instru-
mente oft aus einer großen Zahl reflektieren-
der Einzelteile zusammengesetzt sind, kann
die durch Reflexion verursachte Schwächung
35 des einfallenden Lichtstromes beträchtliche
Werte erreichen und mehr als 50% betragen.
Abgesehen von der Schwächung des ein-
fallenden Lichtes um den Betrag des reflek-
tierten Lichtes kann dieses reflektierte Licht
40 aber auch unerwünschtes Licht zum regu-
lären Strahlenverlauf des Instrumentes hin-
zubringen. In photographischen Apparaten
45 kann z. B. das reflektierte und wieder zurück-
reflektierte Licht Verschleierungen des Neg-
ativs verursachen.

Taylor, britische Patentschrift 29 561,
1904, hat nun, veranlaßt durch die zufällige
50 Beobachtung an alten Linsen mit teilweise
verwitterter Oberfläche, welche in der Durch-
sicht gegen einen hellen Hintergrund an den
verwitterten Stellen lichtdurchlässiger er-
schienen als an den gut erhaltenen Stellen der
55 polierten Flächen, bereits darauf hingewiesen,
daß man durch Veränderungen im Material
der Oberflächenschicht einer Linse eine erhöhte
60 Lichtdurchlässigkeit erreichen kann,
und hat durch Anführung der Fresnelschen

Alexander Smakula:

Über die Erhöhung der Lichtstärke optischer Geräte,
in: Zeitschrift für Instrumentenkunde 60 (1940), S. 33-36

(Про збільшення сили світла в оптичних приладах)

SMAKULA, A.: Über die Reflexionsverminderung an
Grenzflächen zwischen durchsichtigen Körpern.
Glastechn. Ber. 19, 377-386 (1941).

ZEISS C Sonnar T* 50mm f/1.5 ZM Lens

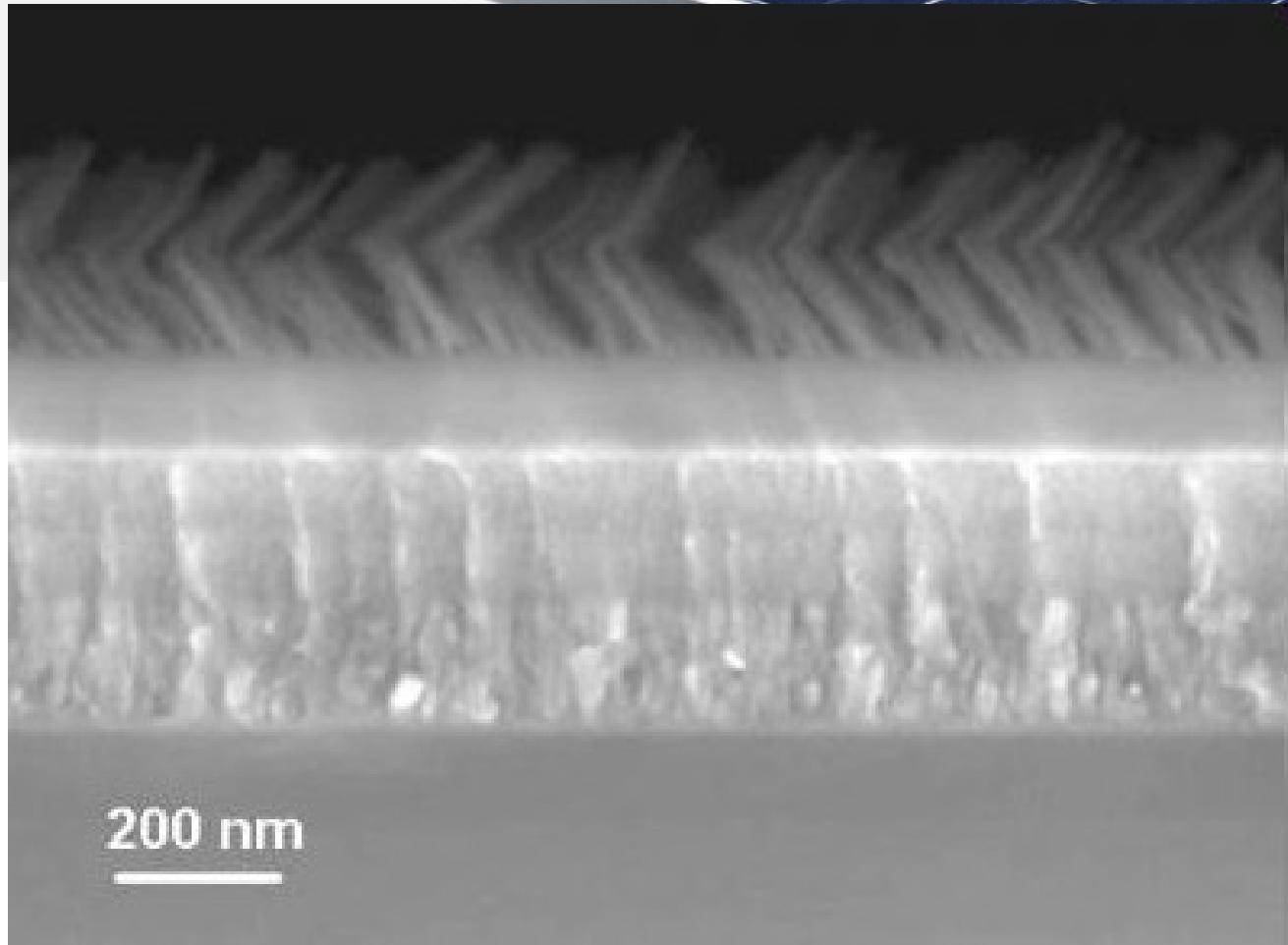

Leica M-Mount Lens
Aperture Range: f/1.5 to f/16
ZEISS T* Anti-Reflective Coating
Manual Focus Design

You Pay: \$1,261.00

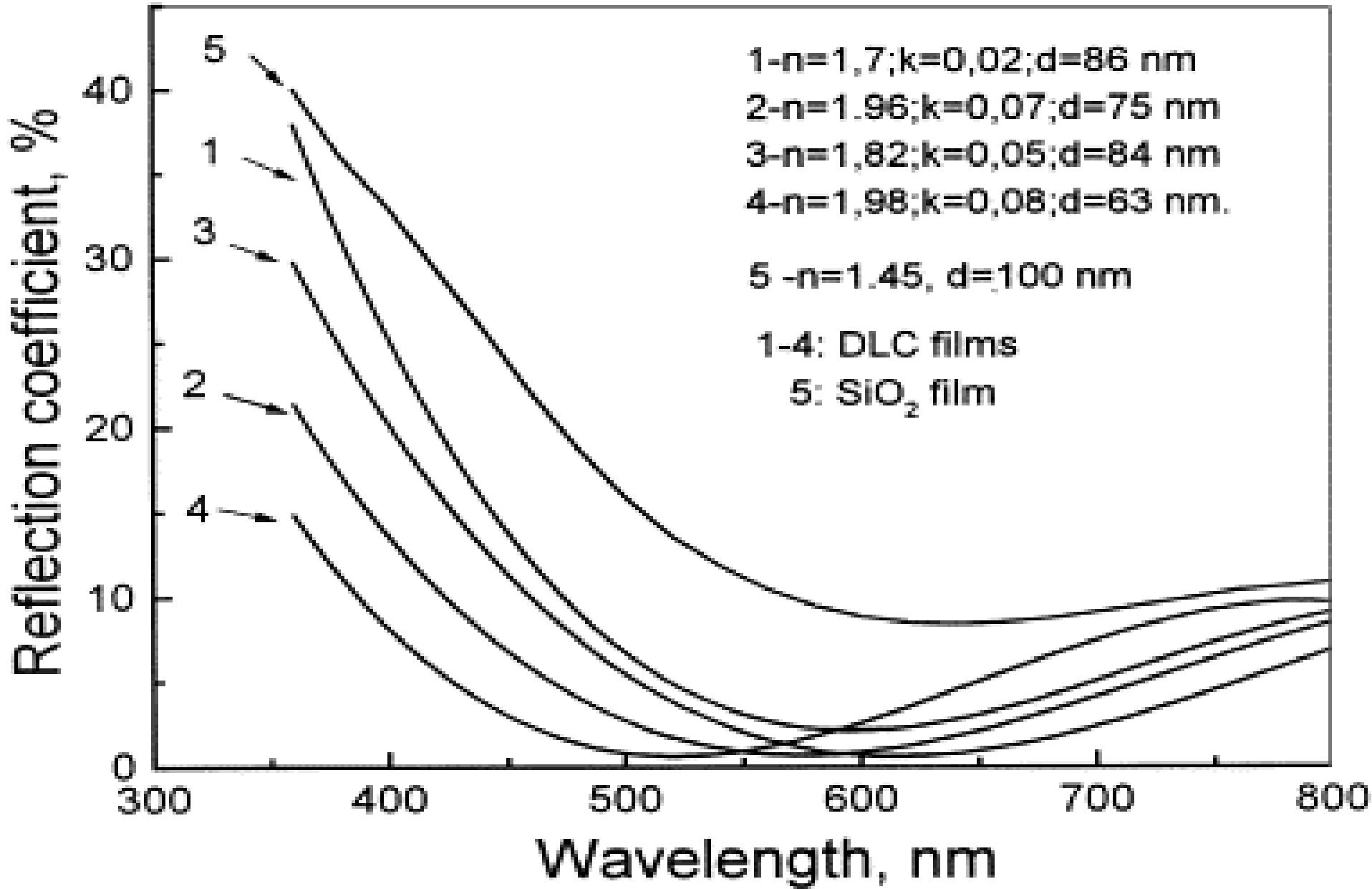

[www.bhphotovideo.com/c/product/446177-EG/
Zeiss_1407_067_50mm_f_1_5_ZM_Lens.html](http://www.bhphotovideo.com/c/product/446177-EG/Zeiss_1407_067_50mm_f_1_5_ZM_Lens.html)

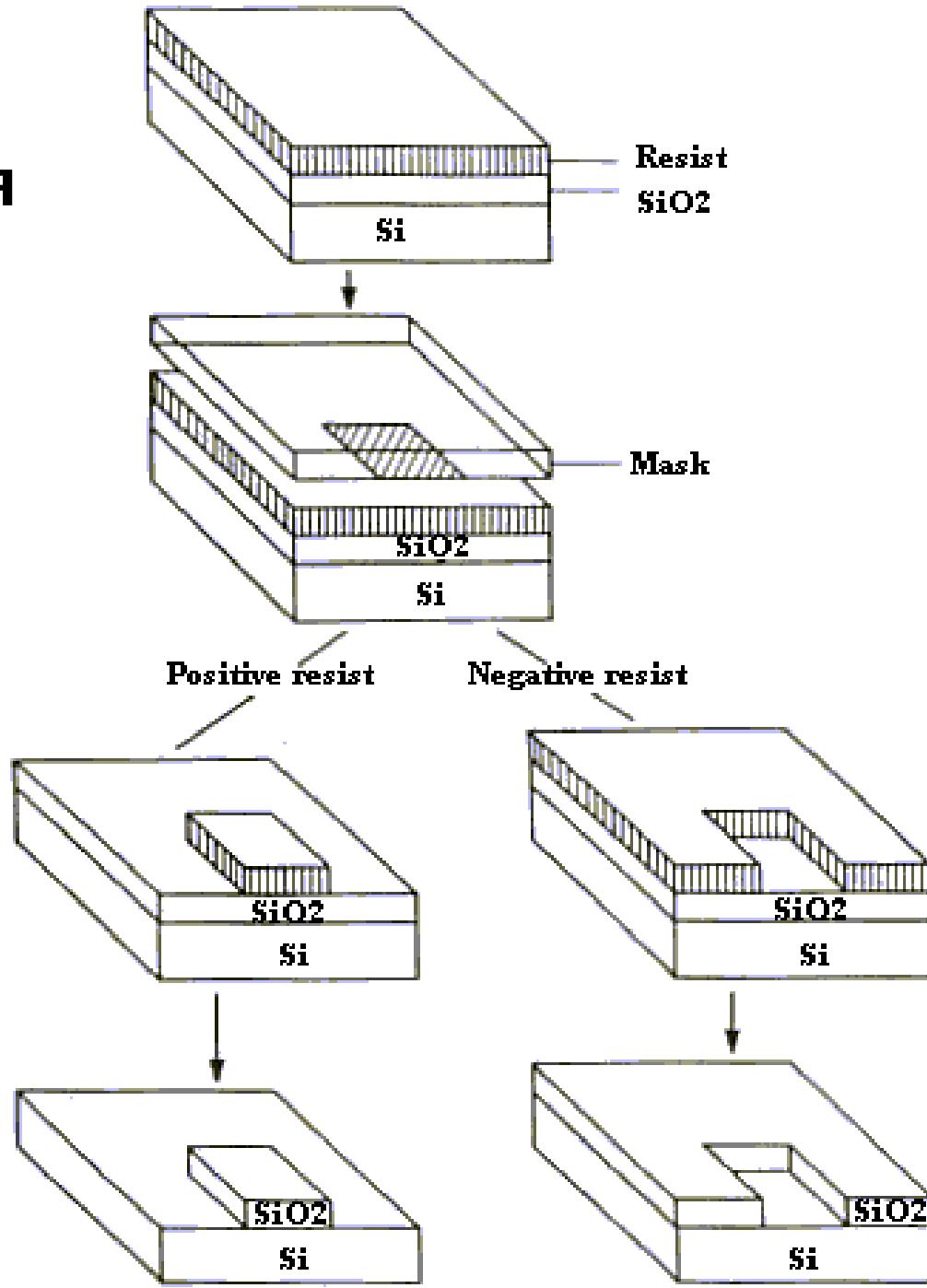

increasing the cell efficiency by 0.5 percent to 0.75 percent

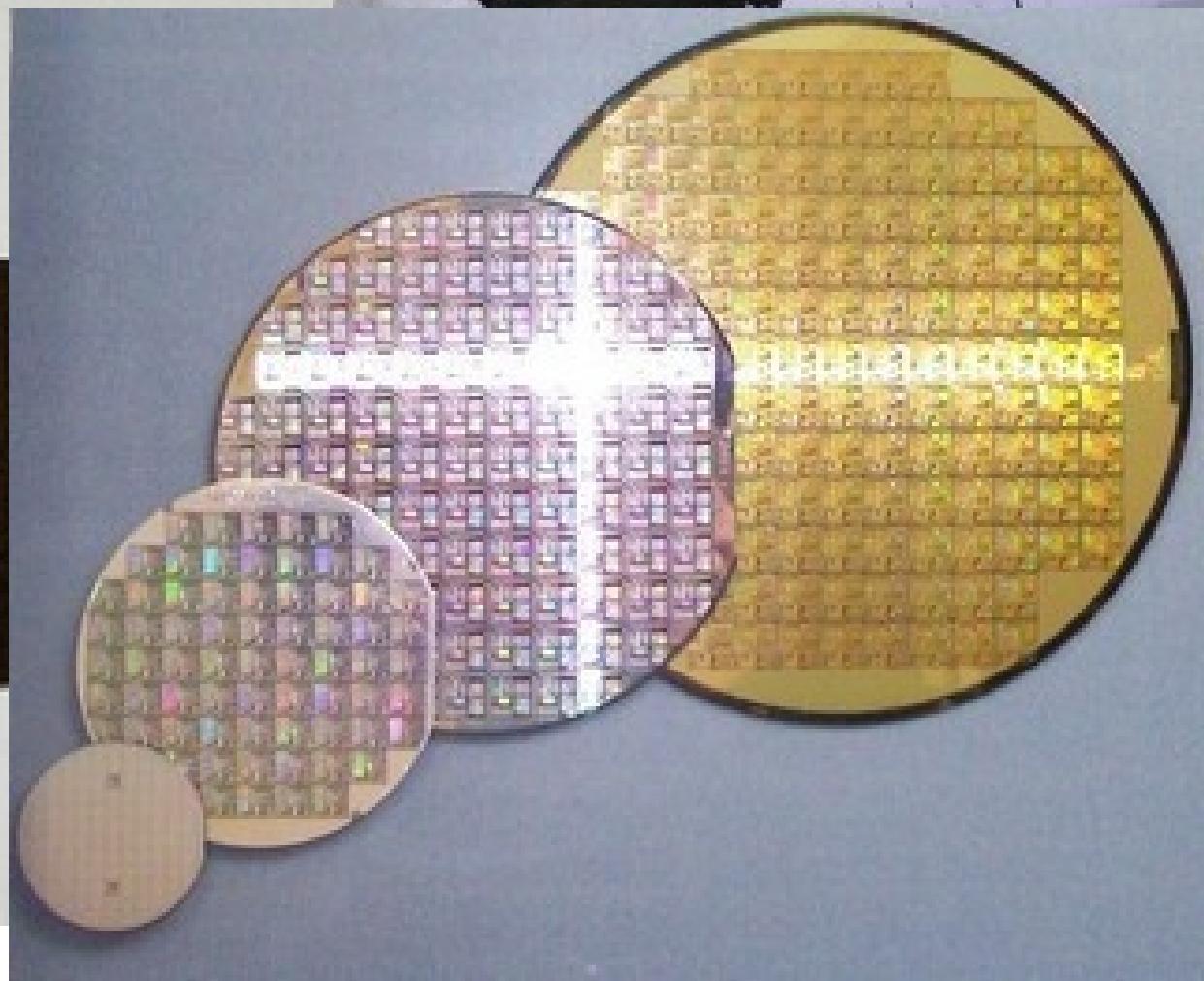
Фотолітографія

commons.wikimedia.org/wiki/File:Single_crystal_silicon_Ingots.jpg

www.laborpraxis.vogel.de/index.cfm?pid=10703&pk=227222&type=article&fk=200217

<http://www.addisonengineering.com/about-wafers.html>

Magnesium fluoride

From Wikipedia, the free encyclopedia

Magnesium fluoride is an [inorganic compound](#) with the formula MgF_2 . The compound is a white crystalline [salt](#) and is transparent over a wide range of [wavelengths](#), with commercial uses in [optics](#) that are also used in [space telescopes](#). It occurs naturally as the rare mineral [sellait](#).

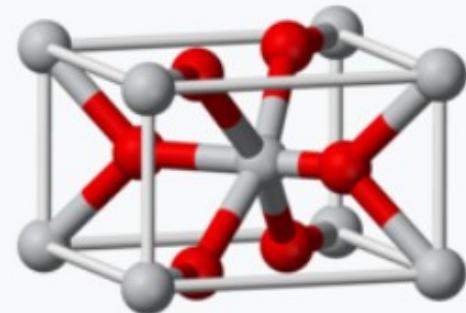
Contents [hide]

- 1 Production and structure
- 2 Uses
 - 2.1 Optics
- 3 Safety
- 4 References
- 5 External links

Production and structure [edit]

Magnesium fluoride is prepared from [magnesium oxide](#) with sources of [hydrogen fluoride](#) such as [ammonium bifluoride](#):

Magnesium fluoride^[1]

Names

Other names

Sellaite

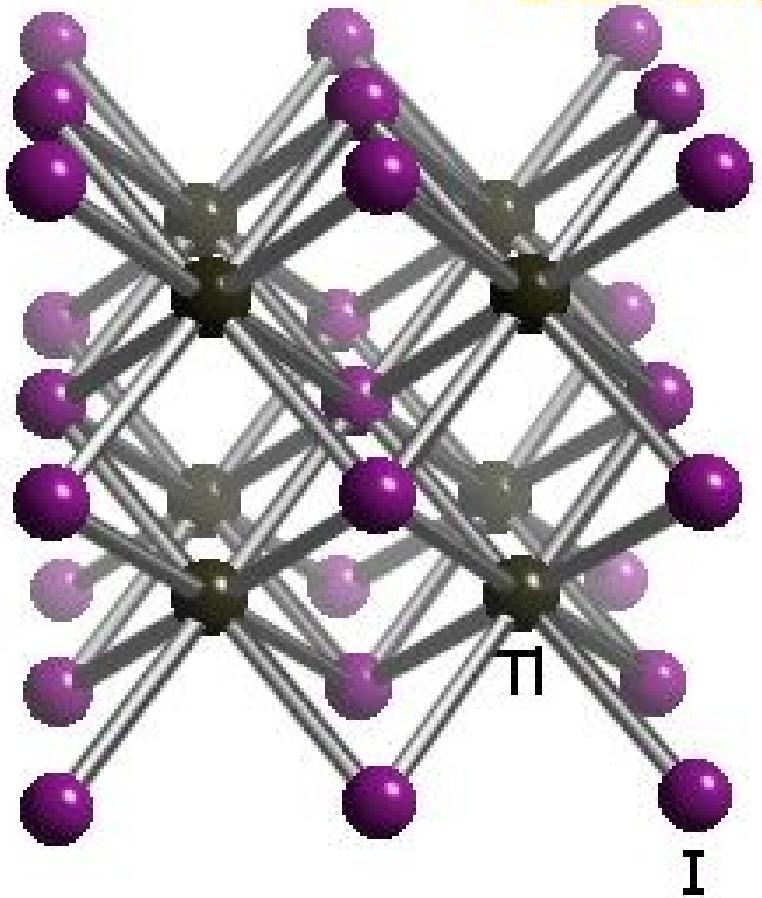
Irtran-1

Identifiers

CAS Number	7783-40-6
3D model (JSmol)	Interactive image
ChemSpider	22952

KRS-5 Thallium Bromide-Iodide

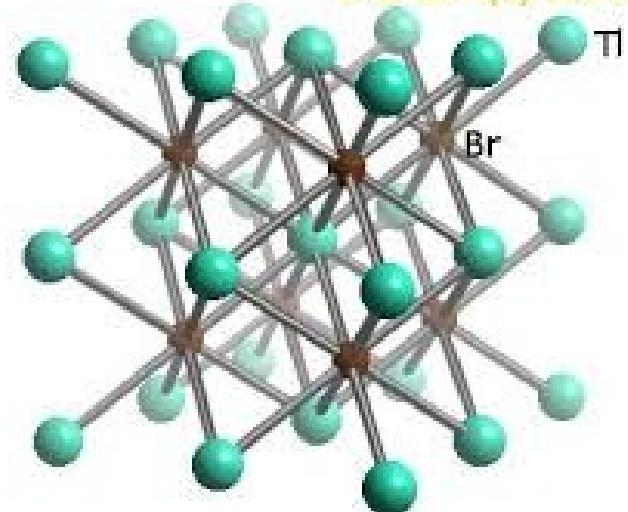
thallium(I) iodide

www.webelements.com/compounds/thallium

(TlBr-TlI)

thallium(I) bromide

www.knightoptical.com

Kristallverwerfungen können werden. Die Berührungs eben und die Neigungswinkel in Kristallen von großen Verwerfungen können leicht nachgewiesen werden (A)

Die bisher genannten würden auch dann auftreten

die Bindung ist, um so kleiner der Radius. Auffallend ist, daß der Unterschied zwischen der (S. 25 näher behandelten) metallischen und der kovalenten Bindung verhältnismäßig klein ist. Außerdem ändert sich der Atomradius mit der Zahl der nächsten Nachbarn in gleichem Abstand (Koordinationszahl K. Z.) und zwar nimmt er annähernd ab beim Übergang von³

$$\begin{array}{lll} \text{K. Z. 12 zu K. Z. 8 um } & 3\% \\ \text{K. Z. 12 zu K. Z. 6 um } & 4\% \\ \text{K. Z. 12 zu K. Z. 4 um } & 12\% \end{array}$$

2.11 Atomradien der van der Waalsschen Bindung

Da die VAN DER WAALSSCHEN Kräfte sehr schwach sind (rund 1 bis 10% der elektrostatischen Kräfte), sind die Radien verhältnismäßig groß und außerdem stark von den Bindungspartnern abhängig. Die VAN DER WAALSSCHEN Radien treten in den Gittern der Edelgase und in Molekülkristallen (bei denen Moleküle als Kristallbausteine betrachtet werden

Tabelle 1. Atomradien für van der Waalssche Bindung in Angström. (Nach LAVES)

Atom-No.	Symbol	Radius	Temperatur K
----------	--------	--------	-----------------

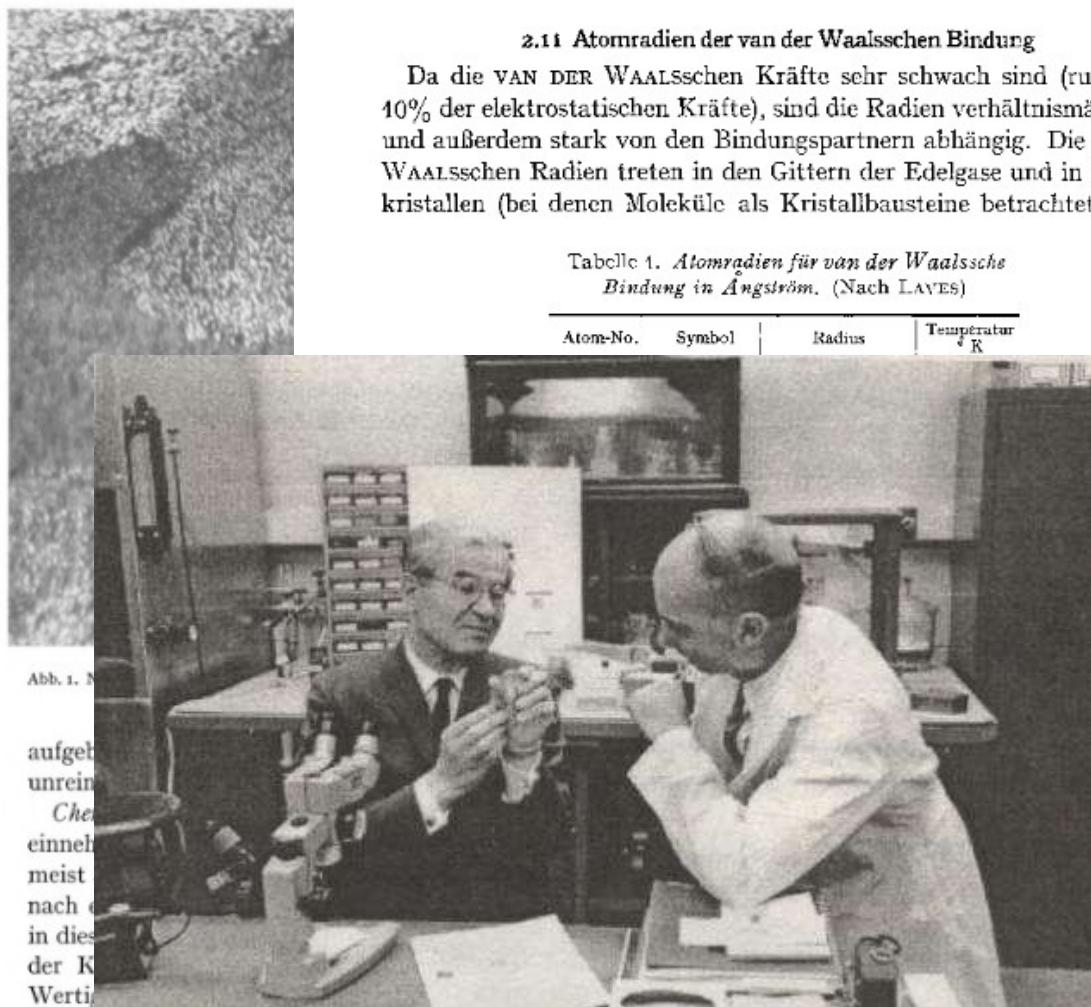

Abb. 1. N

aufgeb

unrein

Chem

einen

meist

nach

in dies

der K

Wertig

, Skripten
5.

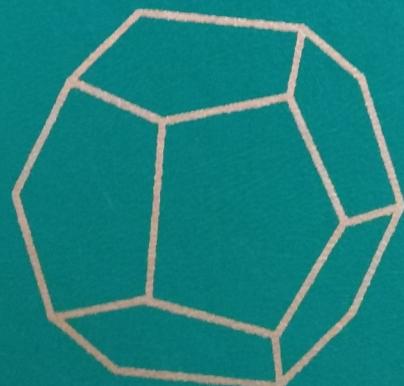
niversity

³ SMAKULA, A. und M. W. KLEIN: J. Opt. Soc. Am. 40, 148 (1950).

Олександер
СМАКУЛА

МОНОКРИСТАЛИ

Олександер
СМАКУЛА

МОНОКРИСТАЛИ

вирощування, виготовлення
та застосовання

Переклад з німецької
Надії МЕЛЬНИК і Павла ТРОЦЕНКА

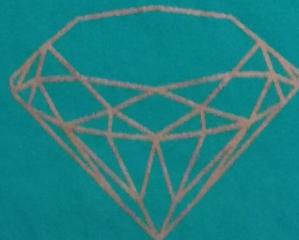
За редакцією
Володимира КОЗИРСЬКОГО
i
Василя ШЕНДЕРОВСЬКОГО

Київ
Видавництво «Рада»
2000

**Олександр
СМАКУЛА**

НАУКОВІ ПРАЦІ

Том I

Наукове товариство імені Шевченка
Громадське об'єднання “Фонд Олександра Смакули”
Тернопільський державний технічний університет
імені І. Пулюя

**Олександр
СМАКУЛА**

НАУКОВІ ПРАЦІ

Том I

**Тернопіль
2000**

ЗМІСТ

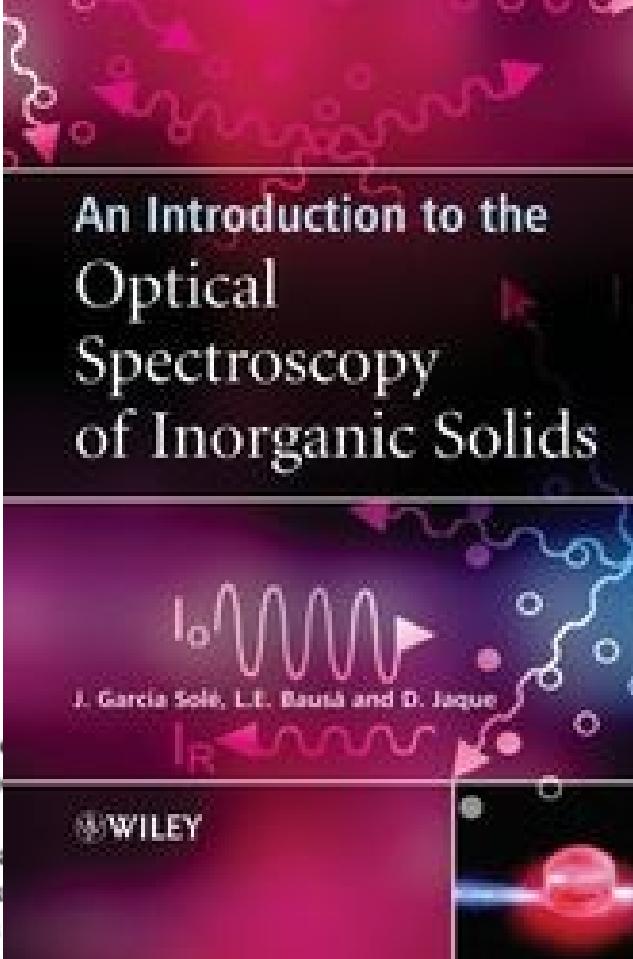
ОЛЕКСАНДЕР СМАКУЛА І ЙОГО НАУКОВА СПАДЩИНА	4
I. ФІЗИКА ЦЕНТРІВ ЗАБАРВЛЕННЯ В КРИСТАЛАХ	9
До фосфоризації алькалевих галоїдів	10
Центри забарвлення у кристалах фтористого кальцію та фтористого барію	15
Знебарвлення кристалів CaF_2 , забарвлених Х-променями	17
Центри забарвлення в кристалах фториду кальцію	19
Забарвлення та центри забарвлення у кристалах фториду кальцію	20
Співвідношення для спектра поглинання центрів забарвлення в кубічних кристалах	26
Забарвлення чистих і легованих кристалів фториду кальцію при 20°C і -190°C	29
Центри забарвлення у фторидах лужно-земельних металів	38
Центри забарвлення в монокристалах галогенідів цезію	45
Вплив температури на центри забарвлення у фторидах лужно-земельних металів	55
Анізотропія центрів забарвлення у кальциті	59
Центри забарвлення в змішаних лужногалоїдних кристалах	64
II. ВПЛИВ ДЕФЕКТІВ ТА ДОМІШОК НА ФІЗИЧНІ ВЛАСТИВОСТІ КРИСТАЛІВ І ТОНКИХ ПЛІВОК	73
Деякі спектри поглинання лужногалоїдних фосфорів зі сріблом та мідлю як активаційними металами	74
Про вплив домішкових іонів на фотохемічні процеси у лужногалоїдних кристалах	82
Недосконалості монокристалів германію	85
Домішки кисню в монокристалах кремнію	86
Дефекти у змішаних кристалах $\text{KCl} - \text{KBr}$	92
Дефекти в іонних кристалах	96
Деякі фізичні властивості майже досконалого природного алмазу	103
III. ОПТИЧНІ МАТЕРІАЛИ. ПРОСВІТЛЕННЯ ОПТИКИ	105
Способ підвищення пропускання світла оптичними елементами за рахунок зменшення відбивної здатності на межах розділу цих оптичних елементів	106
Про підвищення світлосили оптичних приладів	109
Про винайдення способу зменшення відбивання світла	112
Неоднорідність змішаних кристалів галоїдів талію та її усунення	117
Роздільна здатність прizм, виготовлених з однорідних кристалів броміодиду талію	123
Вплив структури на оптичні властивості кристалів	124
Синтетичні кристали і поляризаційні матеріали	125
Оптичні матеріали та їх виготовлення	137
Властивості NiO і CoO та їх змішаних кристалів в інфрачервоній ділянці спектру	144
Інтерпретація зміщення твердого розчину за допомогою коливальних спектрів	150
IV. ОПТИКО-СПЕКТРАЛЬНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ОРГАНІЧНИХ РЕЧОВИН ТА ВІТАМІНІВ	156
Ультрафіолетове поглинання геометрично ізомерних стильбенів і корицевих кислот (β -фенілакрилових кислот)	157
Поглинання ультрафіолетового випромінювання та ізомерія малейнових і фумарових кислот	164
Фотохемічне перетворення транс-стильба	171
Про фізичні методи у хемічній лабораторії. Поглинання світла і хемічна будова речовини	177
Про визначення молекулярної ваги полістиролів	188
Зауваження до роботи О. Смакули: "про визначення молекулярної ваги полістиролів"	193
V. СВІТЛОПОГЛИНАННЯ ТА ПОДВІЙНИЙ ЗВ'ЯЗОК. I Світlopоглинання та подвійний зв'язок. II Світlopоглинання та подвійний зв'язок. III Світlopоглинання та подвійний зв'язок. IV	194 198 202 206
VI. ТЕХНОЛОГІЯ ТА ФІЗИЧНІ ВЛАСТИВОСТІ КРИСТАЛІВ І ТОНКИХ ПЛІВОК	210
Дослідження росту кристалів методом термічного травлення і орієнтованого нарощування	211
Вирощування та вдосконалення монокристалів	216
Вирощування кристалів хлориду цезію з розчину та розплаву	242
Хемічні та фізичні проблеми виготовлення матеріалів	246
Дефекти в кристалах, вирощених з оксидів переходів металів	248
Автоепітаксіальне зародження центрів кристалізації на поверхні йонних кристалів	255
Пластична деформація та кристалічна орієнтація галоїдів талію	258
Вплив обробки на структуру оптичної поверхні пластичних кристалів	267
Дослідження процесу ковзання в іонних кристалах методом призматичного натискування	270
Діелектричні властивості оксиду кобальту, оксиду нікелю та їхніх змішаних кристалів	278
Температурна залежність діелектричної сталості кристалів дужніх і талієвих галоїдів	287
Діелектричні властивості лужно-земельних фтористих монокристалів	289
Діелектричні аномалії в монокристалах кремнію	296
Діелектричні властивості галоїдів талію і їхніх змішаних кристалів	299
Діелектричні властивості напівпровідників при низьких температурах	305
VII. ПРАЦІ З МЕТРОЛОГІЄЮ	314
Точне визначення сталих гратаць за допомогою дифрактометра Х-променів з ліцьльником гейгера	315
Точне визначення густини великих монокристалів гідростатичним зважуванням	324
Густина та недосконалості монокристалів	328
Нове визначення числа авогадро за сталюю гратаць та густиною монокристалів	334
Високоточне визначення густини твердих тіл	339
Очевидність похибки в атомній вазі германію	345
Високоточне визначення густини природних алмазів	347
VIII. НАУКОВО-ПОПУЛЯРНІ СТАТТІ	355
Дещо про атомістичну будову матерії	356
Помір високості взнесення літаків при помочі бездротного телеграфу	358
Відшукування металевих руд при помочі електро-магнетних хвиль	360
З технічної літератури	364
Нові досягнення при помочі коротких електрических хвиль	365
Помір питомого опору плинного воздуха	368
Земля і радіоактивність	373
Нові відосконалення динамомашин	375
Антирахітичний вітамін	380
Атлянтійський перелет	382
Рурковий магнет	384
Електричні проявні при влученні	385
Листи до редакції — "нові відосконалення динамомашин"	386
БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК ПРАЦЬ ОЛЕКСАНДРА СМАКУЛИ	391
СПИСОК ПОВНИХ ТА СКОРОЧЕНИХ НАЗВ ВИДАНЬ, ДЕ ПУБЛІКУВАЛИСЬ ПРАЦІ О. СМАКУЛИ	401
403	403

An Introduction to the Optical Spectroscopy of Inorganic Solids

J. García Solé, L.E. Bausá and D. Jaque
Universidad Autónoma de Madrid, Madrid, Spain

5 Optically Active Centers

5.1 Introduction	
5.2 Static Interaction	
5.2.1 Crystalline Field Theory	
5.2.2 Molecular Orbital Theory	
5.3 Band Intensities	
5.3.1 The Absorption Probability	166
5.3.2 Allowed Transitions and Selection Rules	
5.3.3 Polarized Transitions	
5.3.4 The Probability of Spontaneous Emission	166
5.3.5 The Effect of the Crystal on the Transition Probabilities	167
5.3.6 Oscillator Strength: Smakula's Formula	168
5.4 Dynamic Interaction: The Configurational Coordinate Diagram	170
5.5 Band Shape: The Huang-Rhys Coupling Parameter	175
5.6 Nonradiative Transitions	181
5.6.1 Multiphonon Emission	182
5.6.2 Energy Transfer	183
5.6.3 The Concentration Quenching of Luminescence	188
5.7 Advanced Topic: The Determination of Quantum Efficiencies	191

John Wiley & Sons, Ltd

Oscillator strengths of defects in insulators : The generalization of Smakula's equation (*)

D. Y. Smith

Argonne National Laboratory, Argonne, Ill., U.S.A. and Universität Stuttgart, Stuttgart, Germany

and G. Graham

Argonne National Laboratory, Argonne, Ill., U.S.A. and Franklin and Marshall College, Lancaster, Pa., U.S.A.

1. Introduction. — Smakula's [1] celebrated relation for the strength of a defect's optical absorption has formed the basis of quantitative absorption studies for fifty years. In the commonly used Mollwo-Roos [2] form, Smakula's equation states that for defects with oscillator strength f and density ρ in a host medium of refractive index n_0

$$\rho f = \frac{9}{4\pi} \frac{mc}{e^2 \hbar} \frac{n_0}{(n_0^2 + 2)^2} \mu_{\max} \Gamma, \quad (1)$$

where μ_{\max} and Γ are the maximum absorption coefficient and the full width at half maximum of the defect's absorption band, respectively.

This relation was originally deduced for a dilute solution of absorbing species in a transparent medium with constant refractive index on the assumption that the absorption is Lorentzian and that the field at the absorbing centre is the Lorentz local field.

l'absorption des défauts dans des matériaux ayant une variant rapidement. A titre d'exemple cette généralisation s. On trouve que dans KI coloré additivement, le rapport désaccord qualitatif avec le traitement théorique commun : 2. On discute les raisons possibles de ce désaccord.

- [1] SMAKULA, A., *Z. Phys.* **59** (1930) 603.
- [2] MOLLWO, E. and ROOS, W., *Nachr. Ges. Wiss. Gottingen, Math.-Phys. Kl. N.F.* **1** No. 8 (1934) 107.
- [3] DEXTER, D. L., *Theory of the Optical Properties of Imperfections in Non-metals* in : *Solid State Phys.* Vol. **6**, eds. F. Seitz and D. Turnbull (Academic Press Inc., New York) 1958.
- [4] SMITH, D. Y. and DEXTER, D. L., *Optical Absorption Strengths of Defects in Insulators* in : *Progr. Opt.*, Vol. **10**, ed. E. Wolf (North-Holland, Amsterdam) 1972.
- [5] SMITH, D. Y. and SHILES, E., *Phys. Rev. B* **17** (1978) 4689.
- [5a] DEXTER, D. L., *Nuovo Cimento* **48B** (1967) 409, 415.
- [6] ALTARELLI, M., DEXTER, D. L., NUSSENZVEIG, M. and SMITH, D. Y., *Phys. Rev. B* **6** (1972) 4502.

Usage des Nouvelles Mesures.

Appendix 3. The base units of the SI

Starting from the new definition of the SI described above in terms of fixed numerical values of the defining constants, definitions of each of the seven base units are deduced by taking, as appropriate, one or more of these defining constants to give the following set of definitions, effective from 20 May 2019:

- The second, symbol s, is the SI unit of time. It is defined by taking the fixed numerical value of the caesium frequency $\Delta\nu_{\text{Cs}}$, the unperturbed ground-state hyperfine transition frequency of the caesium 133 atom, to be $9\,192\,631\,770$ when expressed in the unit Hz, which is equal to s^{-1} .
- The metre, symbol m, is the SI unit of length. It is defined by taking the fixed numerical value of the speed of light in vacuum c to be $299\,792\,458$ when expressed in the unit m/s , where the second is defined in terms of $\Delta\nu_{\text{Cs}}$.
- The kilogram, symbol kg, is the SI unit of mass. It is defined by taking the fixed numerical value of the Planck constant h to be $6.626\,070\,15 \times 10^{-34}$ when expressed in the unit J s , which is equal to $\text{kg m}^2 \text{s}^{-1}$, where the metre and the second are defined in terms of c and $\Delta\nu_{\text{Cs}}$.
- The ampere, symbol A, is the SI unit of electric current. It is defined by taking the fixed numerical value of the elementary charge e to be $1.602\,176\,634 \times 10^{-19}$ when expressed in the unit C, which is equal to A s , where the second is defined in terms of $\Delta\nu_{\text{Cs}}$.
- The kelvin, symbol K, is the SI unit of thermodynamic temperature. It is defined by taking the fixed numerical value of the Boltzmann constant k to be $1.380\,649 \times 10^{-23}$ when expressed in the unit J K^{-1} , which is equal to $\text{kg m}^2 \text{s}^{-2} \text{K}^{-1}$, where the kilogram, metre and second are defined in terms of h , c and $\Delta\nu_{\text{Cs}}$.
- The mole, symbol mol, is the SI unit of amount of substance. One mole contains exactly $6.022\,140\,76 \times 10^{23}$ elementary entities. This number is the fixed numerical value of the Avogadro constant, N_A , when expressed in the unit mol^{-1} and is called the Avogadro number.

The amount of substance, symbol n , of a system is a measure of the number of specified elementary entities. An elementary entity may be an atom, a molecule, an ion, an electron, any other particle or specified group of particles.

- The candela, symbol cd, is the SI unit of luminous intensity in a given direction. It is defined by taking the fixed numerical value of the luminous efficacy of monochromatic radiation of frequency 540×10^{12} Hz, K_{cd} , to be 683 when expressed in the unit lm W^{-1} , which is equal to cd sr W^{-1} , or $\text{cd sr kg}^{-1} \text{m}^{-2} \text{s}^{-3}$, where the kilogram, metre and second are defined in terms of h , c and $\Delta\nu_{\text{Cs}}$.

16 November 2018, the 26th General Conference on Weights and Measures (CGPM)

26^e CGPM
Versailles
13-16 novembre 2018

www.bipm.org/en/cgpm-2018/

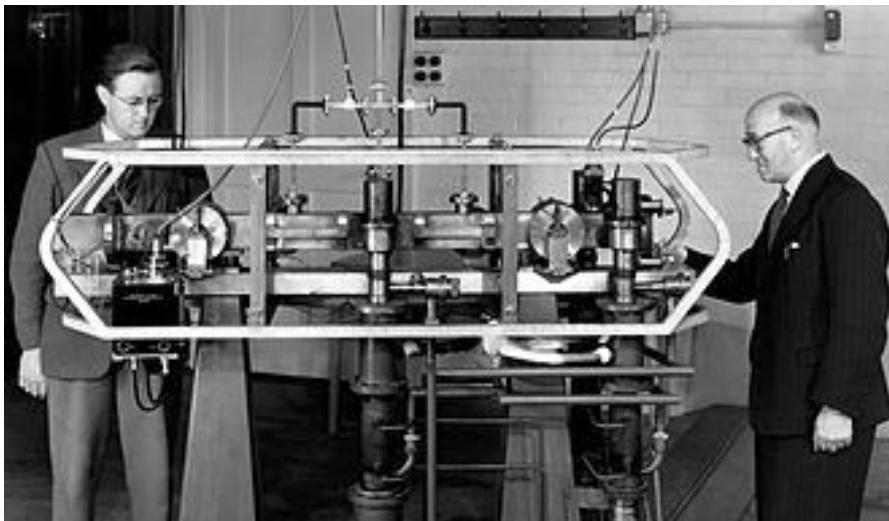
Генеральна конференція мір і ваг

Перша [¶] (1889)	Визначено міжнародний прототип кілограма , виготовлений із сплаву платини й іридію. Прототип зберігається в Міжнародному бюро мір і ваг. Проголошено міжнародний еталон метра.
Друга [¶] (1897)	Жодних резолюцій не було прийнято.
Третя [¶] (1901)	Переозначено літр як об'єм кілограма води . Уточнене означення кілограма як одинці маси , означено «стандартну вагу», визначено стандартне прискорення вільного падіння , запроваджено використання грами сили .
Четверта [¶] (1907)	Прийнято означення карата як 200 мг.
П'ята [¶] (1913)	Запропоновано міжнародну шкалу температур.
Шоста [¶] (1921)	Переглянуто метричну конвенцію.
Сьома [¶] (1927)	Створено консультативну комісію з електрики.
Восьма [¶] (1933)	Визначено потребу в абсолютних електрических одиницях.
Дев'ята [¶] (1948)	Визначено ампер , бар , кулон , фарад , генрі , джоуль , ньютон , ом , вольт , ват , вебер . Вибрано назву для градуса Цельсія . Мала літера l затверджена як позначення літра. Як кому, так і крапку було прийнято як позначення десяткової частини. Замінено символи для стера і секунди [1] [¶] . Пропонувалося, але не було затверджене загальне повернення до довгої системи нумерації.
Десята [¶] (1954)	Означені кельвін та стандартну атмосферу . Почалося встановлення Міжнародної системи одиниць (метр, кілограм, секунда, ампер, кельвін, кандела).

- 11-та (1960) Метр перевизначено через довжину хвилі світла. Прийнято одиниці: герц, люмен, люкс, тесла. Нова метрична система отримала назву СІ, «the modernized metric system». Підтверджено вживання префіксів *піко-, нано-, мікро-, мега-, гіга-* та *тера-*.
- 12-та (1964) Повернено початкове означення літра як 1 дм^3 . Затверджено префікси *атто-* та *фемто-*.
- 13-та (1967) Перевизначено секунду як тривалість $9\ 192\ 631\ 770$ періодів випромінювання, що відповідає переходу між двома надтонкими рівнями основного стану цезію-133 при температурі 0 К. Градус Кельвіна перейменовано в кельвін. Змінено означення кандели.
- 14-та (1971) Визначено нову основну одиницю СІ – **моль**. Затверджено одиниці паскаль, сіменс.
- 15-та (1975) Затверджено префікси *пета-* та *екса-*. Запроваджено радіологічні одиниці *грей* та *бекерель*.
- 16-та (1979) Визначено одиниці *кандела*, *зіверт*. Затверджено використання для позначення літра символів I та L.
- 17-та (1983) Метр визначено через **швидкість світла**.
- 18-та (1987) Прийнято договірне значення для сталої Джозефсона, K_J , та сталої фон Клітцинга, R_K , готовуючись до перевизначення ампера й кілограма.
- 19-та (1991) Запроваджено нові префікси *йокто-, зепто-, зета-* та *йота-*.
- 20-та (1995) Додаткові одиниці СІ *радіан* та *стерадіан* стали похідними одиницями.

- 20-та^Ф
(1995) Додаткові одиниці СІ радіан та стерадіан стали похідними одиницями.
- 21-ша^Ф
(1999) Затверджено нову одиницю СІ катал = моль за секунду для каталітичної активності.
- 22-га^Ф
(2003) Підтверджено вживання коми або крапки для позначення десяткової частини, але не для групування символів з метою полегшення читання: «числа можуть бути розділені на трійки для полегшення читання, ні крапки, ні коми не вставляються в проміжки між групами»^[1].
- 23-тя^Ф
(2007) Роз'яснення щодо кельвіна та ідеї щодо перевизначення деяких основних одиниць СІ.
- 24-та^Ф
(2011) Затверджено проект майбутнього переозначення основних одиниць СІ.
- 26-та^Ф
(2018) Переглянуто визначення одиниць СІ кілограм, ампер, кельвін та моль через відповідні фундаментальні стали: Планка, елементарний заряд, Больцмана та Авогадро, оновлені значення яких також було затверджено.^[2]

“Атомні годинники”

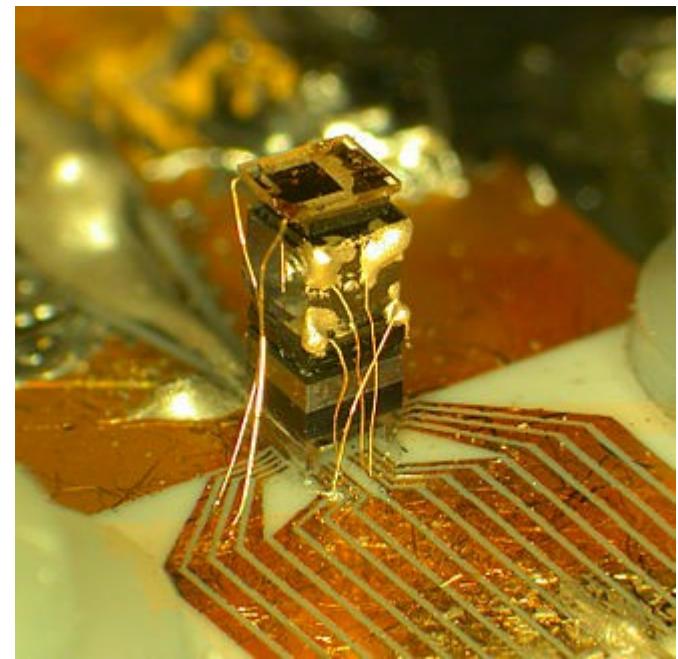

Louis Essen (right) and Jack Parry (left) standing next to the world's first caesium-133 atomic clock.

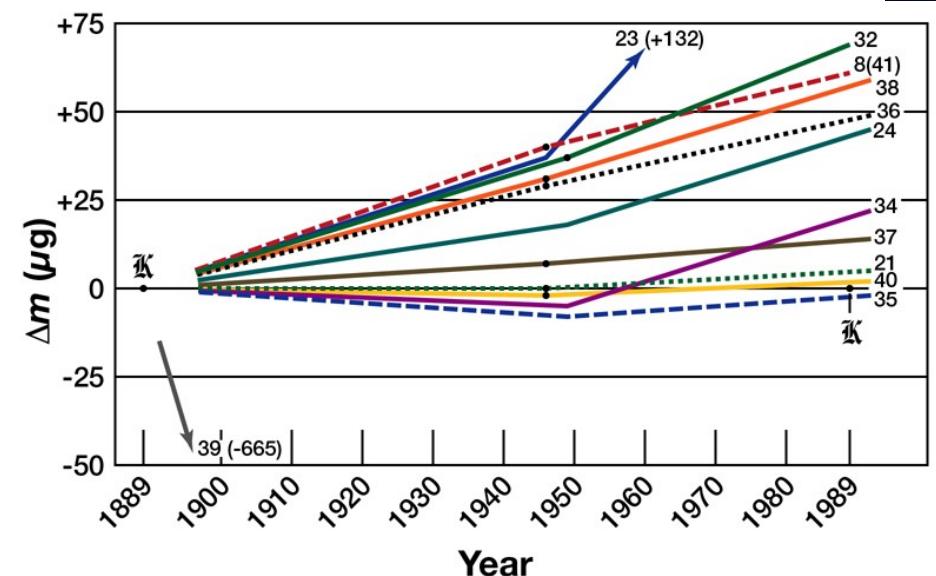
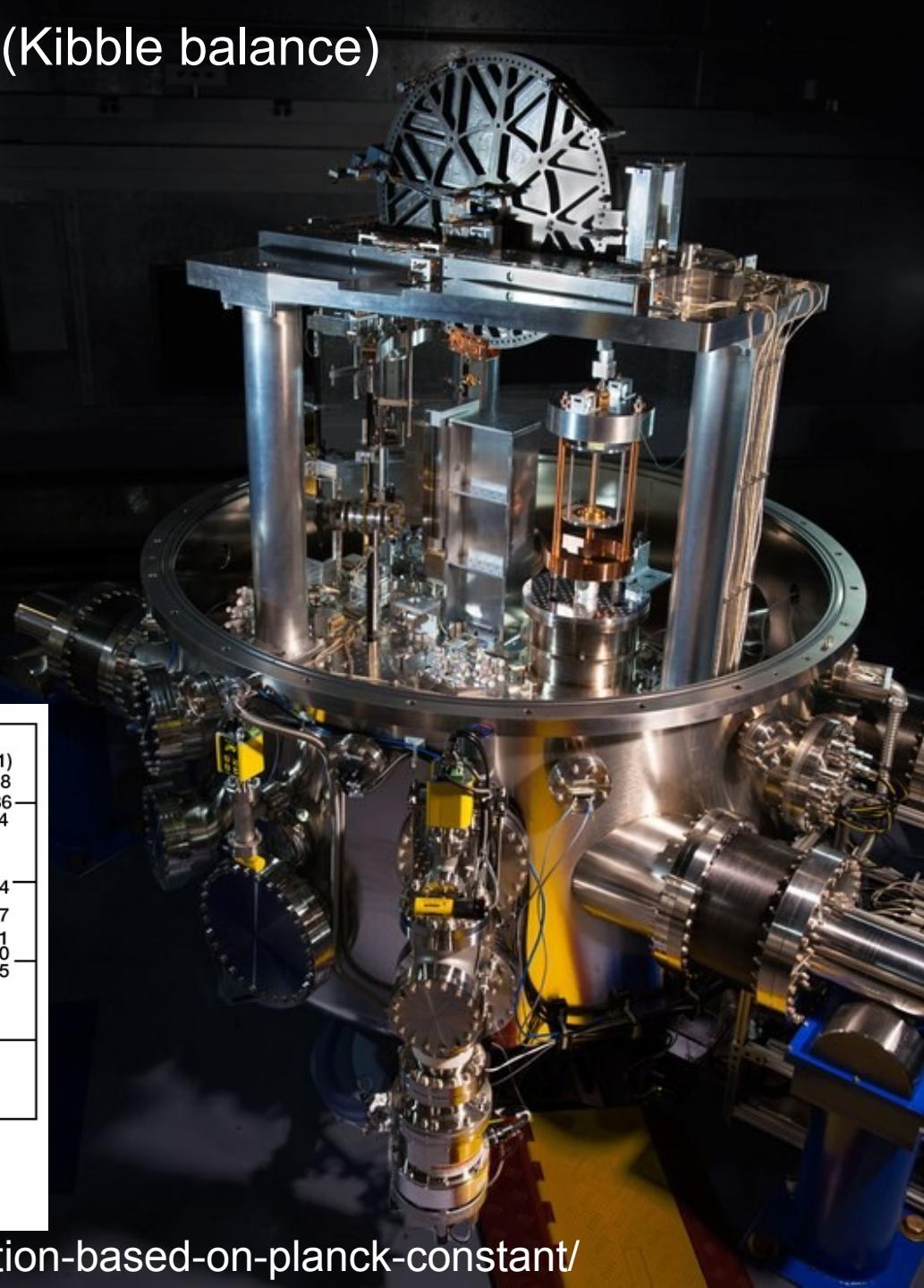

Rb oscillator

Chip-scale atomic clocks, such as this one unveiled in 2004, are expected to greatly improve GPS location.

Одніця маси і ватові терези (Kibble balance)

Photographs by Brian Resnick

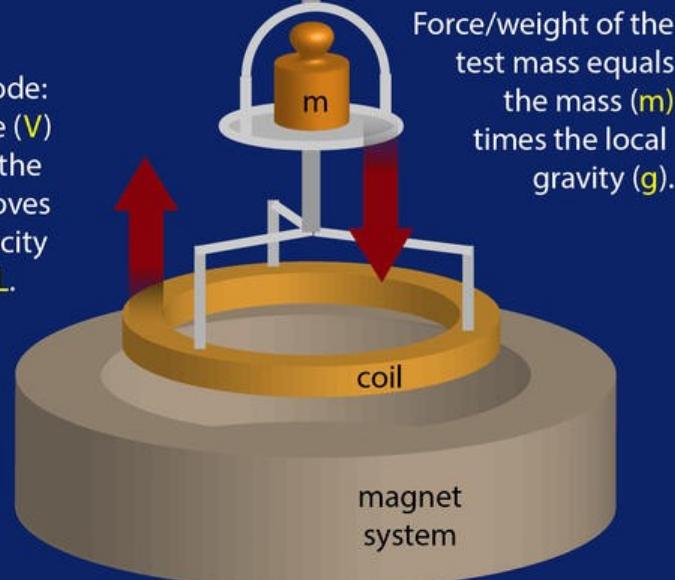

The Kibble balance is the machine that makes the redefinition of the kilogram possible.

HOW A KIBBLE BALANCE (VIRTUALLY) COMPARES ELECTRICAL POWER AND MECHANICAL POWER

Weighing mode:

The upward force on the coil is the product of the current (I), the magnetic field strength (B), and the length of wire in the coil (L). It exactly equals the weight (mg) of the test mass. Therefore $mg = IBL$.

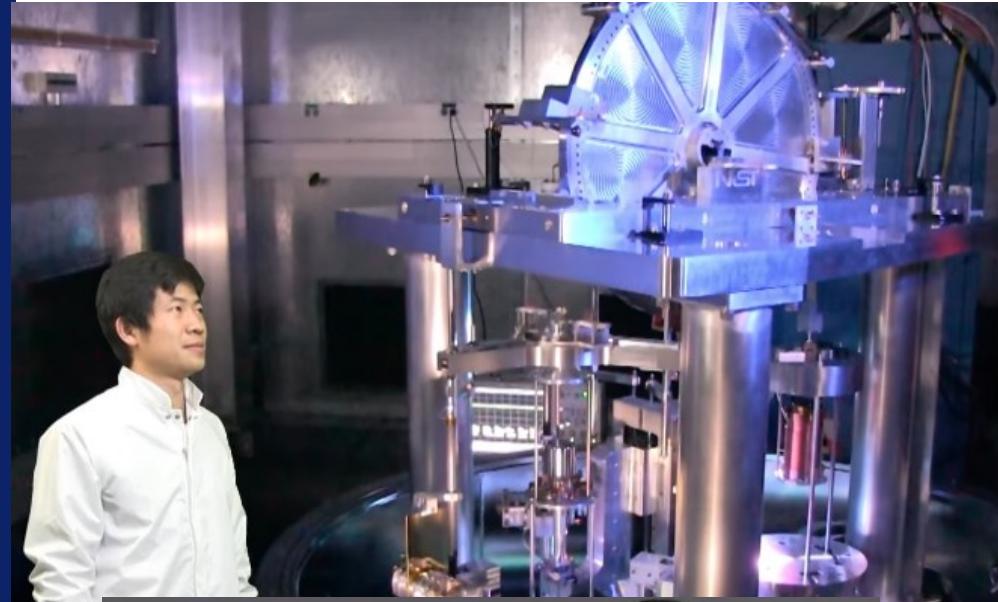
Velocity mode:

The voltage (V) induced in the coil as it moves equals velocity (v) times BL .

$$\begin{aligned} \text{Weighing Mode: } mg &= IBL & \text{Velocity Mode: } V &= vBL \\ \text{so } mg/I &= BL & \text{so } V/v &= BL \end{aligned}$$

BL is the same in each case and cancels out. Thus IV (watts elec. power) = mgv (watts mech. power)

- <https://www.nist.gov/si-redefinition/kilogram-kibble-balance>

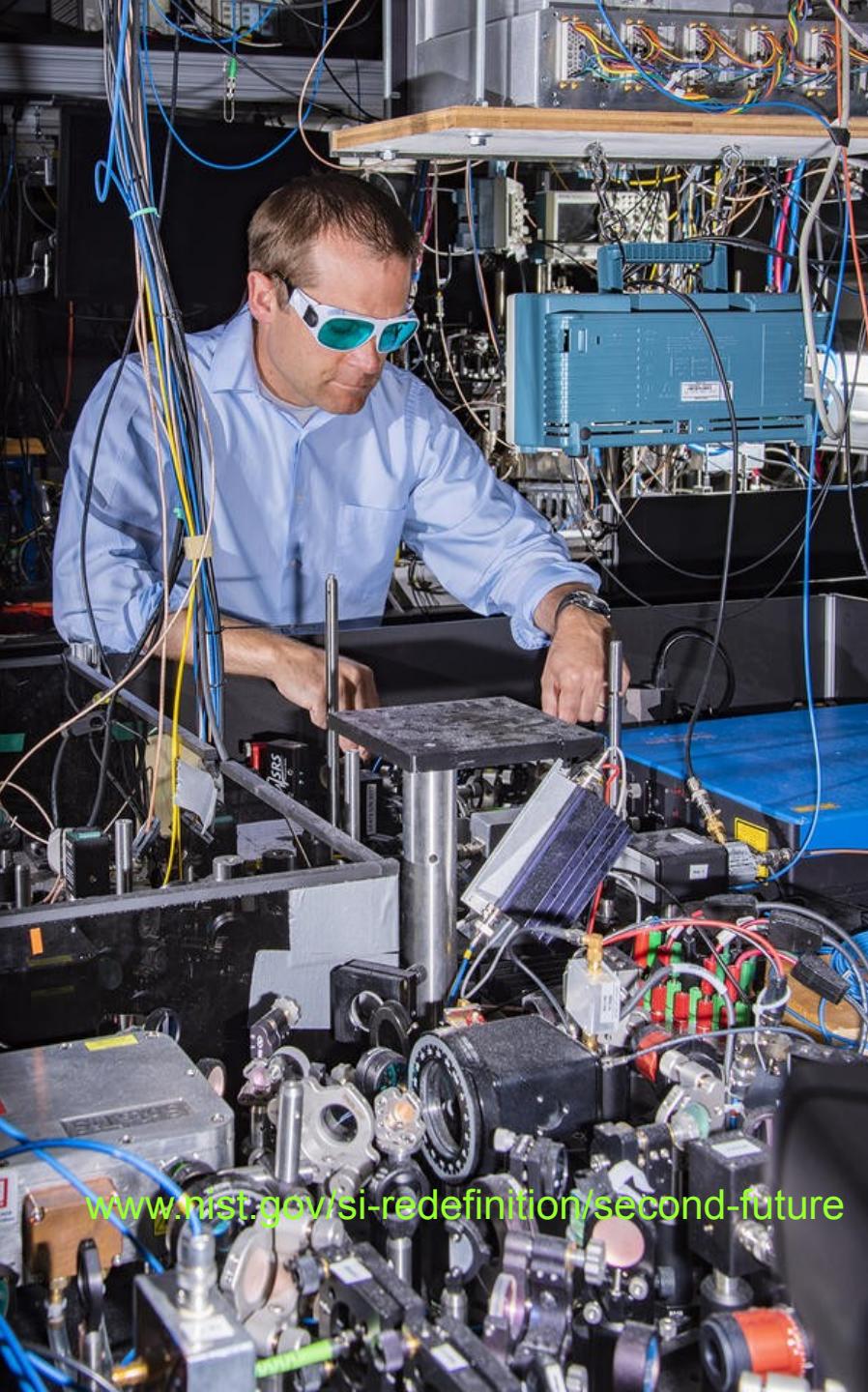

Υδραικό ρολόι Κτεσίβιος
Ctesibios' water clock
Model & Kalenderwerk
Kronosuhr & Almanach

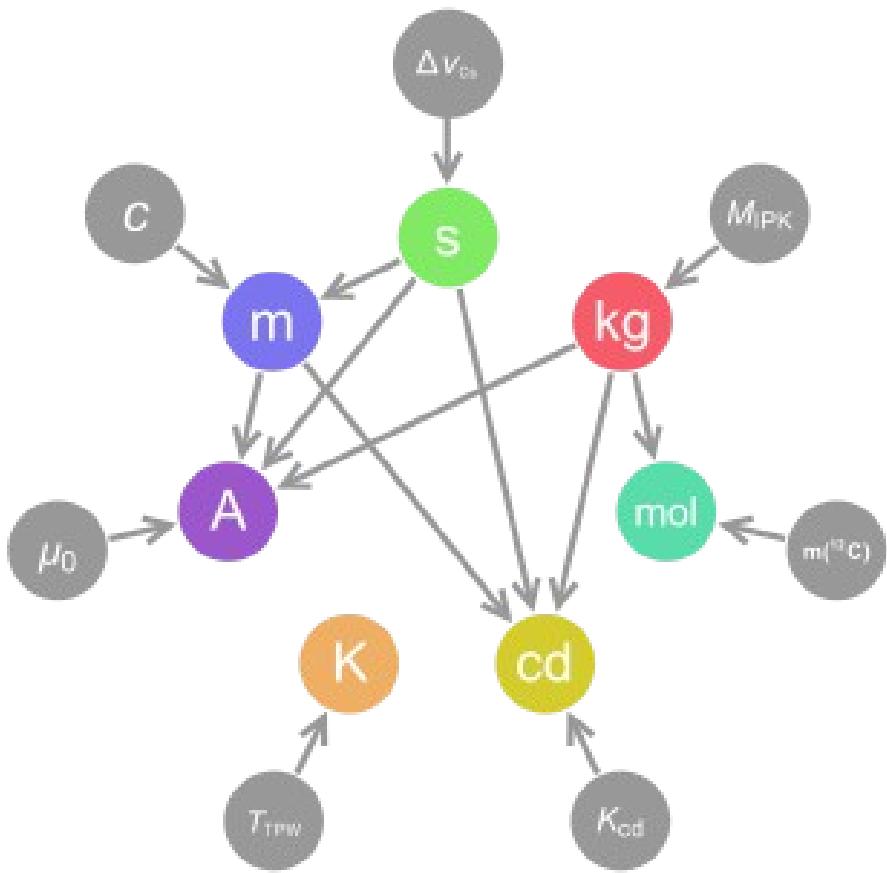
Το αρχαίο ρολόι του Κτεσίβιου (2^η αιώνα π.Χ.) αποτελείται από συνδυασμό δύο κύριων, γεωδαιτικών μηχανισμών που επιτρέπουν την ανάγνωση ώρας, ενώ παράλληλα παρέχει την ενημέρωση ημερομηνίας. Ο πλήρωτος αριθμός, ο οποίος υποδεικνύεται στην πλάτη της μηχανής, παραπέρανε την απαραίτητη ανάγνωση για την παραπομπή ωρών. Το μοναδικό υλικό βασικό στοιχείο της μηχανής, καθώς και η εξαιρετική ποιότητα της, διατηρείται μέχρι σήμερα, καθώς το μετρώντας στην ηλιοφάνεια, καταλαμβάνει την πλάτη της μηχανής. Το μοναδικό χαρακτηριστικό της μηχανής είναι η απόδοση της πλήρους αριθμητικής πληροφορίας με την αρχή την ημερησία παραπομπής.

на секундочку ...

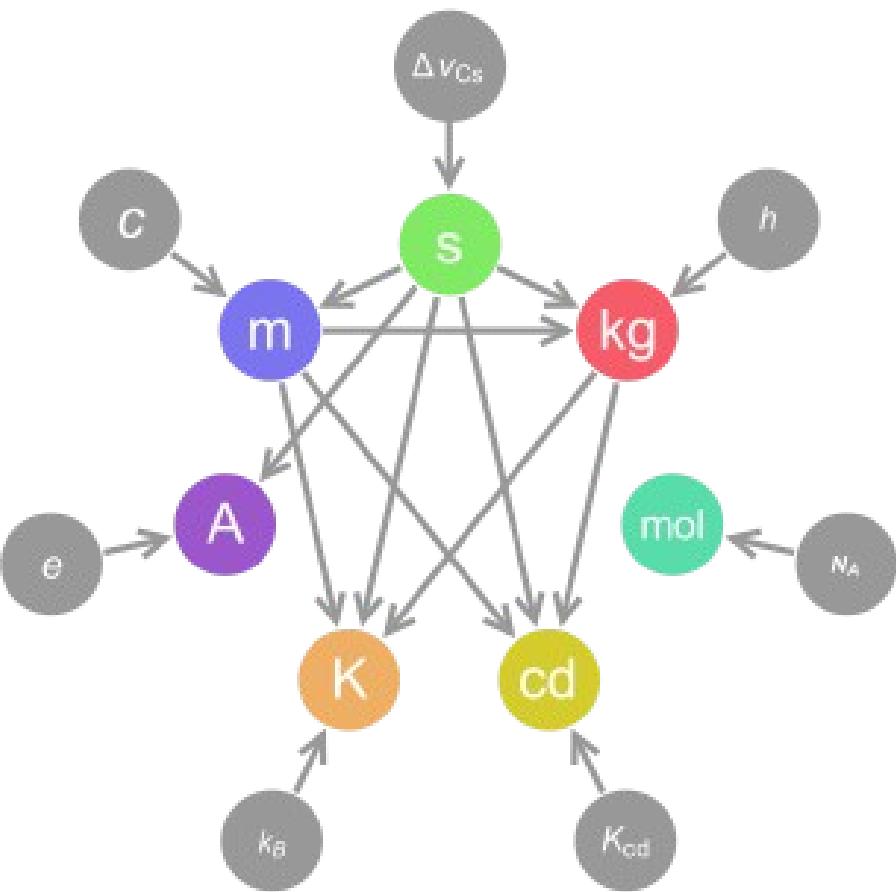

www.nist.gov/si-redefinition/second-future

Old SI

New SI

- The SI system before the redefinition:
Dependence of base unit definitions on other base units (for example, the metre is defined in terms of the distance travelled by light in a specific fraction of a second), with the constants of nature and artefacts used to define them (such as the mass of the IPK for the kilogram).

- The SI system after the redefinition:
Dependence of base unit definitions on physical constants with fixed numerical values and on other base units that are derived from the same set of constants.

• en.wikipedia.org/wiki/Redefinition_of_SI_base_units

Kilogram is defined by taking the fixed numerical value of the Planck constant to be $6.62607015 \times 10^{-34}$, when expressed in the unit J·s, which is equal to kg·m²·s⁻¹, where the metre and the second are defined in terms of c and Δv_{Cs}. ¶

Ampere is defined by taking the fixed numerical value of the elementary charge e to be $1.602176634 \times 10^{-19}$, when expressed in the unit C, which is equal to A·s, where the second is defined in terms of Δv_{Cs}. ¶

Kelvin is defined by taking the fixed numerical value of the Boltzmann constant k to be 1.380649×10^{-23} , when expressed in the unit J·K⁻¹, which is equal to kg·m²·s⁻²·K⁻¹, where the kilogram, metre and second are defined in terms of h, c and Δv_{Cs}. ¶

One **mole** contains exactly $6.02214076 \times 10^{23}$ elementary entities. An elementary entity may be an atom, a molecule, an ion, an electron, any other particle or specified group of particles. ¶

Candela is defined by taking the fixed numerical value of the luminous efficacy of monochromatic radiation of frequency 540×10^{12} Hz, K_{cd}, to be 683 when expressed in the unit lm·W⁻¹, which is equal to cd·sr·W⁻¹, or cd·sr·kg⁻¹·m⁻²·s³, where the kilogram, metre and second are defined in terms of h, c and Δv_{Cs}. ¶

- $h = 6.626\ 070\ 15 \times 10^{-34} \text{ kg}\cdot\text{m}^2\cdot\text{s}^{-1}$
- $e = 1.602\ 176\ 634 \times 10^{-19} \text{ A}\cdot\text{s}$
- $k = 1.380\ 649 \times 10^{-23} \text{ kg}\cdot\text{m}^2\cdot\text{K}^{-1}\cdot\text{s}^{-2}$
- $N_A = 6.022\ 140\ 76 \times 10^{23} \text{ mol}^{-1}$
- $c = 299\ 792\ 458 \text{ m}\cdot\text{s}^{-1}$

- en.wikipedia.org/wiki/Redefinition_of_SI_base_units $\Delta v_{Cs} = \Delta\nu(^{133}\text{Cs})_{hfs} = 9\ 192\ 631\ 770 \text{ s}^{-1}$
- $K_{cd} = 683 \text{ cd}\cdot\text{sr}\cdot\text{s}^3\cdot\text{kg}^{-1}\cdot\text{m}^{-2}$

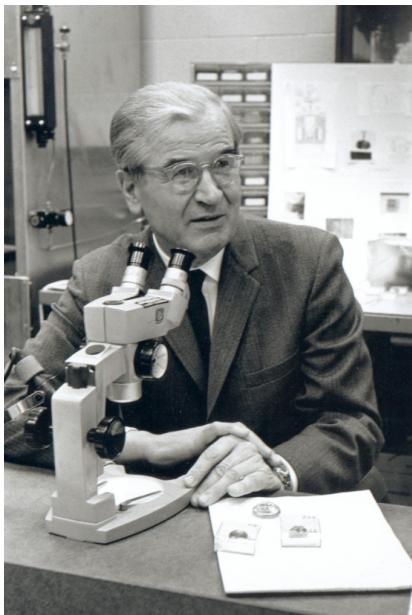
- uk.wikipedia.org/wiki/Число_Авогадро

$$N_A = 6.022\ 140\ 76 \times 10^{23} \text{ моль}^{-1}$$

~~$$6.022\ 140\ 76 \times 10^{23} \text{ моль}^{-1}$$~~

Amedeo Avogadro (1776–1856)

Densities and Imperfections of Single Crystals

September 1955 · Physical Review 99(6):1747-1750

DOI: [10.1103/PhysRev.99.1747](https://doi.org/10.1103/PhysRev.99.1747)

A. Smakula · J. Kalnajs · V. Sils

- $6.02368 \times 10^{23} \text{ mole}^{-1}$

A new determination of Avogadro's number from lattice constant and density of single crystals

February 1957 · Il Nuovo Cimento 6(S1):214-220

DOI: [10.1007/BF02724776](https://doi.org/10.1007/BF02724776)

A. Smakula · J. Kalnajs

- <https://www.nist.gov/si-redefinition/kilogram-silicon-spheres-and-international-avogadro-project>

- $h = 6.626\ 070\ 15 \times 10^{-34} \text{ kg}\cdot\text{m}^2\cdot\text{s}^{-1}$
- $e = 1.602\ 176\ 634 \times 10^{-19} \text{ A}\cdot\text{s}$
- $k = 1.380\ 649 \times 10^{-23} \text{ kg}\cdot\text{m}^2\cdot\text{K}^{-1}\cdot\text{s}^{-2}$
- $N_A = 6.022\ 140\ 76 \times 10^{23} \text{ mol}^{-1}$
- $c = 299\ 792\ 458 \text{ m}\cdot\text{s}^{-1}$
- $\Delta\nu_{\text{Cs}} = \Delta\nu(^{133}\text{Cs})_{hfs} = 9\ 192\ 631\ 770 \text{ s}^{-1}$
- $K_{cd} = 683 \text{ cd}\cdot\text{sr}\cdot\text{s}^3\cdot\text{kg}^{-1}\cdot\text{m}^{-2}$

$$1\text{C} = \frac{9\ 192\ 631\ 770}{\Delta\nu_{\text{Cs}}}$$

$$1\text{m} = \frac{c \cdot 1\text{C}}{299\ 792\ 458}$$

$$1\text{K}^2 = \frac{h \cdot 1\text{C}}{6,626\ 070\ 15 \times 10^{-34} \cdot 1\text{m}^2}$$

$$1\text{K} = \frac{1,380\ 649 \times 10^{-23} \cdot 1\text{K} \cdot 1\text{m}^2}{k_B \cdot 1\text{C}^2}$$

$$1\text{A} = \frac{e}{1,602\ 176\ 634 \times 10^{-19} \cdot 1\text{C}}$$

